

Full diocesà

20 d'abril del 2025

p4 —La Matinal de Cant Litúrgic arriba a la seva 25a edició

p6 i p7 —Carta amb motiu d'un programa televisiu a favor de l'eutanàsia

La vida ha
vençut la mort:
bona Pasqua de
Resurrecció!

Representació de la Moixiganga Igualadina (2024).

«Ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt»

Pasqua de Resurrecció/ Cicle C

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»
(10,34a.37-43)

Salm responsorial

Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.
[117]

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, ¿no sabeu que una engruna de llevat fa pujar tota la pasta? Netegeu-vos bé del llevat que éreu abans perquè sigueu una pasta nova. Vosaltres heu de ser com pans sense fermentar, ara que Crist, el nostre anyell pasqual, ha estat immolat. Per això, celebrem Pasqua cada dia, no amb el llevat que érem abans, el llevat de la dolenteria i de la malícia, sinó amb pans sense fermentar, vivint amb sinceritat i veritat.
(5,6b-8)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

Acabat el repòs del dissabte, Maria Magdalena, Maria, la mare de Jaume, i Salomé compraren espècies aromàtiques per anar a ungir el cos de Jesús. El diumenge, molt de matí, arribaren al sepulcre a la sortida del sol. Entre elles preguntaven: «¿Qui

ens farà rodolar la pedra que tanca l'entrada del sepulcre?» Llavors alçaren els ulls i s'adonaren que la pedra ja havia estat apartada. Era una pedra realment molt grossa. Entraren al sepulcre, veieren, assegut a la dreta, un jove vestit de blanc, i s'esglaiaren. Ell els diu: «No tingueu por. Busqueu Jesús de Natzaret, el crucificat. Ha ressuscitat, no hi és, aquí. Mireu el lloc on l'havien posat. I ara aneu a dir als deixebles i a Pere que anirà davant vostre a Galilea; allà el veureu, tal com ell us ho havia dit.» Elles sortiren del sepulcre i fugiren. Tremolaven d'esglai i, de por que tenien, no s'atreviren a dir res a ningú.
(16,1-8)

«Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts»

«El Crist, en qui jo espero, el Crist ressuscitat»

Andrey Castrillón, prev.

La Pasqua és un esclat de vida que omple el món d'una esperança renovada. L'hosanna que va precedir la Passió i el crit aterridor de la crucifixió donen pas a l'alegria plena del Crist ressuscitat. La seva victòria sobre la mort transforma el dolor en celebració, i la foscor, en llum.

Els personatges de l'evangeli d'avui ens mostren aquest dinamisme. Maria Magdalena, si bé condicionada per la lògica de la mort, s'endinsa en la recerca de Jesús per trobar-lo ressuscitat. Pere arriba al sepulcre amb el pes de la confusió i l'impacte dels últims esdeveniments, però es manté en la inquietud de qui vol comprendre. El deixeble estimat, en veure el sepulcre buit, reconeix el signe i acull la certesa de la vida nova. Tots tres viuen un procés que els transforma: la recerca esdevé trobada, el desconcert es converteix en camí de comprensió i la mirada senzilla es transforma en fe profunda.

La resurrecció de Jesús desferma en nosaltres i en tota la humanitat una força capaç de transformar els cors, d'enfortir els vincles i de portar llum enmig de tanta foscor. La Pasqua ens convida a obrir-nos al moviment de la gràcia, a deixar enrere les falses seguretats que ens tanquen en nosaltres mateixos, per tal de viure en plenitud la llibertat dels fills de Déu.

Així, com Maria Magdalena, com Pere, com el deixeble estimat, som cridats a aixecar-nos, a mirar-ho tot amb ulls d'esperança, a deixar que la llum de Crist ressuscitat travessi cada racó de la nostra existència. La seva victòria es converteix en la nostra força, la seva vida dona sentit a la nostra vida.

La imatge

Dos viatgers abatuts caminen cap a Emaús amb l'ombra de la creu encara present. Un viatger misteriós s'uneix al seu camí. Els ulls cecs no veuen el Salvador fins que parteix el pa amb les seves mans. Llavors la llum de la fe els il·lumina i, en el ressò del pa, reconeixen el Crist.

El sopar d'Emaús (s. XVII). Anònim

Agenda

Lit. hores: Octava

21 dilluns de Pasqua

Mare de Déu de l'Alegria

—Sant Anselm, bisbe i dr.

Ac 2,14.22b-33 / Salm 15 /

Mt 28,8-15

22 dimarts

—Sts. Caius i Soter, papes mrs.

El Sant Crist d'Igualada

Ac 2,36-41 / Salm 32 / Jo 20,11-18

23 dimecres

—Sant Jordi mr. patró secundari de Catalunya (litúrgicament traslladada al dia 30)

Ac 3,1-10 / Salm 104 / Lc 24,13-35

24 dijous

—Sant Fidel de Sigmarignen, mr. caputxí

—Sant Pere Ermengol, mercedari

Ac 3,11-26 / Salm 8 / Lc 24,35-48

25 divendres

—Sant Marc, evangelista

Ac 4,1-12 / Salm 117 / Jo 21,1-14

26 dissabte

—Sant Isidor de Sevilla, bisbe i dr.

Ac 4,13-21 / Salm 117 / Mc 16,9-15

27 diumenge II de Pasqua/cicle C

Diumenge de la Divina Misericòrdia

La Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (litúrgicament traslladada a l'endemà)

El Sant Crist de Tàrraga

Ac 5,12-16 / Salm 117 / Ap 1,9-11a.12-13.17-19 / Jo 20,19-31

25a edició de la Matinal de Formació del Cant: «Canteu al Senyor un càntic nou»

Mn. Achille Nzamurambaho

Organitzada per la Comissió Diocesana de Música Sacra del nostre bisbat de Vic, el pròxim dissabte 3 de maig tindrà lloc al Seminari de Vic la 25a Matinal de Formació del Cant, una trobada que al llarg dels anys s'ha consolidat com un espai de referència per a músics, cantaires, directors de cor i totes aquelles persones que estimen i viuen amb compromís la música litúrgica.

Enguany, sota el lema del Salm 96: «Canteu al Senyor un càntic nou», volem posar l'accent en els cants de lloança i alegria, com a expressió viva de la fe i eina privilegiada d'evangelització. La jornada oferirà un espai per a aprofundir en la renovació del cant en les nostres comunitats parroquials, redescobrint la força espiritual i pastoral del cant com a mitjà per a la pregària, la comunió i la celebració de la fe.

La trobada comptarà amb la participació del mestre Albert Pàmies, reconegut expert en música sacra, que ens ajudarà a reflexionar sobre el valor del cant litúrgic en la vida de l'Església i a descobrir nous recursos per a animar les celebracions amb qualitat i sentit.

Aquesta edició tindrà, a més, un caràcter especial i emotiu, ja que volem expressar públicament la nostra agraïda es-

tima a diverses persones que han servit fidelment la Comissió Diocesana de Música Sacra durant molts anys i que ara deixen el seu càrrec. La seva dedicació, constància i generositat han estat un pilar fonamental per a fer créixer aquest servei al cor de la litúrgia i de la vida eclesial.

El preu d'inscripció per a participar en la matinal és de 10 euros, que es podrà abonar el mateix dia en arribar. Aquest import inclou el material de treball, el cafè-refrigeri i l'aparcament gratuït al recinte del Seminari de Vic.

Per tal d'organitzar adequadament la jornada, us demanem que confirmeu la vostra assistència abans del 27 d'abril. Podeu fer-ho tant a títol individual com en nom d'un grup, indicant el nombre de participants i els noms corresponents, al correu electrònic: secretariatmusica.bvic@gmail.com

Convidem totes les persones vinculades a la música litúrgica i a la vida parroquial a participar en aquesta jornada festiva i formativa. Que aquesta 25a Matinal sigui una nova oportunitat per a cantar junts amb joia, amb cor nou i amb esperit renovat.

Us hi esperem amb il·lusió!

Dissabte 10 de Maig de 2025

10:00 h Arribada
10:30 h Trobada de convivència hospitalària
12:00 h Missa solemne, presidida per Mons. Xavier Gómez, Bisbe de Sant Feliu de Llobregat
14:00 h Dinar de Germanor
16:15 h Processó de les Torxes
18:00 h Tornada

MONTSERRAT MONESTIR MIL·LENARI

INSCRIPCIONS

Fins el dia 2 de maig

Delegació de l'Anoia

Fanny Fontanelles

Tel. 616 432 215

Delegació del Bages

Anna Ayerbe

Tel. 669 747 626

Delegació d'Osona i el Ripollès

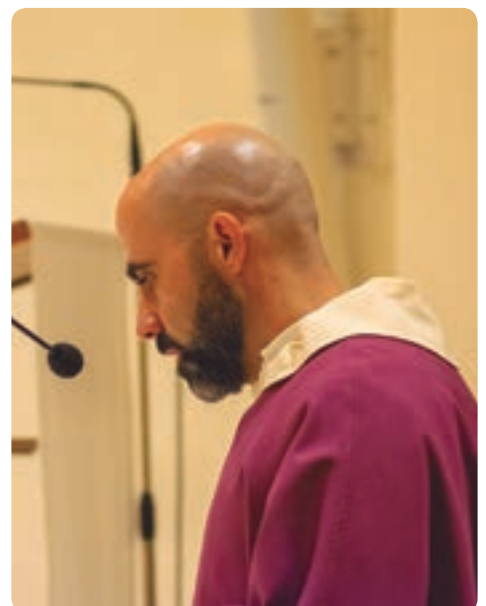
Tel. 93 886 93 40

Osona: Horari de despatx de
dilluns a divendres
de 16 a 20h

Manresa: últims vots d'un jesuïta

El diumenge si 23 de març, a Manresa, el jesuïta Alejandro Labajos pronunciava els seus últims vots a la Companyia de Jesús. L'encarregat de rebre'ls va ser el superior provincial de l'orde jesuític a Espanya, Enric Puiggròs, i en la celebració l'Alejandro va ser flanquejat per una bona colla de familiars, companys i amics de diferents punts d'Espanya.

La celebració dels últims vots és una fita important per als jesuïtes. Es tracta d'un moment en què la Companyia de Jesús li demana que emeti compromisos incorporant-se així plenament a l'orde. Suposa confirmar i renovar la promesa realitzada en el moment d'entrar-hi. «Els vots són aliança i missió», digué pare provincial, un moment en què «la Companyia de Jesús es reafirma com a companyia de camí, abraçant fortaleeses i debilitats».

Carta a TV3 sobre el programa *30 Minuts* titulat «La bona mort»

Xavier Sobrevia Vidal, sacerdot i doctor en medicina

Benvolguts:

Voldria fer arribar la meva impressió sobre el programa de «Trenta minuts» emès el diumenge 30 de març, titulat «La bona mort», i el programa especial sobre l'eutanàsia que es va emetre a continuació, «Parlem de la bona mort».

Penso que l'eutanàsia és un tema difícil i molt complex, en el qual es barregen molts factors físics, psicològics, familiars, econòmics, socials i espirituals.

Per això crec que en el reportatge i en la conversa posterior hi ha una manca de pluralisme i una mirada molt reduccionista de la situació del malalt, dels familiars i dels professionals. Crec que es deixen de tractar diversitat d'aspectes importants relacionats amb l'eutanàsia i es dona una visió parcial de com fer front a una situació de malaltia greu o de gran discapacitat.

L'elecció de la malaltia que protagonitza principalment el reportatge de

«Trenta minuts», una activista de l'associació proeutanàsia Dret a Morir Dignament, marca clarament la tendència de tot el que es presenta i es diu. Potser caldria ampliar la perspectiva i fer un reportatge sobre persones que, malgrat una greu malaltia, volen continuar vivint, com en Jordi Sabaté Pons, també malalt d'ELA.

Crida l'atenció que repetidament es planteja l'eutanàsia com a única solució per al sofriment, ignorant la

realitat d'uns tractaments adequats als patiments amb unes cures paliatives de qualitat. Milers de persones a Catalunya no reben l'atenció que necessiten els seus patiments per una deficient cobertura sanitària, però això clarament és ignorat. La solució que es difon en el programa és únicament posar fi a la vida de la persona que pateix i no al seu patiment. Això em sembla molt greu, arriscat i injust.

Com s'explica en la conversa posterior, les motivacions d'aquest reportatge, que ha estat preparant-se durant dos anys, és donar normalitat i fer propaganda perquè més persones coneguin i demanin l'eutanàsia; en definitiva, que demanin que se'ls provoqui la mort. Cal reconèixer que, quan s'està difonent la llei de l'eutanàsia, s'està fomentant que es descartin persones malaltes que són vulnerables físicament i psicològicament.

En el programa no s'expliquen alternatives que alleugin el patiment. Diverses vegades es diu que impedir o retardar l'eutanàsia és fer patir. Però no es diu que l'eutanàsia és, al cap i a la fi, que una tercera persona provoqui la teva mort. «Deixar marxar» o «deixar anar» són eufemismes, per no dir les coses pel seu nom.

El reportatge planteja directament i indirectament que hi ha «vides que no valen la pena ser viscudes». Però no es parla dels greus riscos que això comporta. Tot plegat ens duu a preguntar-nos: «És bo viure? És un bé matar? És un bé provocar la mort? Està bé suïcidar-se?»

Penso, en resum, que allò que es vol comunicar és que demanar la mort o provocar la mort d'un ésser humà

és un acte d'amor, un acte bo. Es vol convertir el mal en un bé. I això és un engany.

El programa també proposa que podem descartar la nostra vida quan ha canviat tant que s'acaba pensant que jo no soc jo. Però moltes persones, potser totes, hem canviat molt durant la vida i podem dir que ara som unes altres de diferents de com érem anys enrere. Adaptar-nos i acceptar les diferents etapes de la vida és un acte de maduresa i realisme que cal fomentar. Una malaltia greu com l'ELA comporta molts canvis; canvis que podem ajudar a assumir o a negar, que podem ajudar a viure o a repel·lir. Ajudar a assumir els canvis és una tasca fonamental si estíem.

La presentadora del programa especial té la sinceritat de dir que no és un debat. És un programa especial per a «ajudar a morir», ajudar a morir provocant la mort dels malalts amb l'eutanàsia. És veritat, no hi ha opinions diverses, tothom està d'acord amb l'eutanàsia i la llei ho ha convertit en un «dret». Ara és un dret que et pugui matar.

Lamentablement es manté un gran biaix en totes les informacions que des de l'any 2021 he escoltat a TV3 sobre l'eutanàsia. Totes a favor de l'eutanàsia, cap opinió discordant. La publicitat a favor de la mort dels malalts amb l'eutanàsia mai no havia arribat a aquest extrem.

Espero que s'entenguin bé les meves paraules, els ajudi a reflexionar i a presentar temes tan delicats i importants amb més objectivitat, imparcialitat i debat.

(Tret de Catalunya Cristiana)

El llibre

Hoy de nuevo estoy vivo

Remigio Masá Masá Angue

Editorial Palabra, 2025

192 pp.

16,05 euros

En el decurs d'una vida com a sacerdot dedicada completament als altres al seu país (Guinea Equatorial), uns tumors a la medul·la van ser el detonant que ha convertit l'hospital en la nova llar d'en Remigio. Ben aviat ha de fer front no solament a una malaltia incurable, sinó a tot el que aquesta comporta. Entre cirurgies i greus dificultats de mobilitat, no deixa de preguntar-se pel sentit de la seva vida, del dolor i de la mort; per la seva fe, la seva vocació...

Amb senzillesa, va rellegint el seu passat i el seu present per pronunciar cada dia un sí confiat. Un sí que s'eleva, de vegades, entre plors i angouxa; d'altres, des de la pau de l'home que ha estat consolat i enfortit en el seu dolor. Les seves paraules ens ajuden a guarir les pròpies ferides i dolors, així com a afrontar tantes «morts» quotidianes que vivim.

Surrexit Christus, spes mea

Romà Casanova, bisbe de Vic

«Surrexit Christus, spes mea» (Ha ressuscitat Crist, la meua esperança), es canta en la seqüència de la missa del dia de Pasqua, abans de l'al·leluia. Aquest antic himne posa en llavis de Maria Magdalena la veu exultant de l'Església. La deixebila plena d'amor al Mestre fou la primera a trobar-se amb Jesús ressuscitat, a qui no va reconèixer fins que ell pronuncià el seu nom. Corregué després vers els deixebles i es convertí en l'«apòstol dels apòstols», fent-los el primer anunci de la Bona Nova: *He vist el Senyor* (Jn 20,18).

Des del matí de Pasqua l'Església no ha deixat mai de proclamar amb joia que el Senyor ha ressuscitat.

Des d'aquell matí de Pasqua l'Església no ha deixat mai de proclamar amb joia que el Senyor ha ressuscitat, vencedor del pecat i de la mort. Aquesta és la novetat perenne, perquè en ella mateixa té la força de la gràcia de la vida nova del ressuscitat. L'anunci de la Pasqua duu en el seu si la presència de Crist. Qui acull aquesta bona notícia experimenta la joia profunda que el mateix Jesús manifestava als seus deixebles: *Pau a vosaltres!* (Jn 20,19). El terme hebreu *shalom* expressa molt més que la pau com a absència de conflictes; vol dir també tot el que qualsevol persona desitja per a viure en la felicitat, incloent-hi la reconciliació amb Déu.

La Pasqua ens aboca al que és essencial per a tot cristià: el trobament amb Jesús vivent. En ell i solament en ell trobem l'esperança que no mor. En la primera carta de sant Pere llegim com l'autor beneeix Déu que *ens ha engendrat de nou mitjançant la resurrecció de Jesucrist d'entre els morts per a una esperança viva, per a un here-*

tatge incorruptible i immarcescible, conservat al cel per a nosaltres (1,3-4). Crist és la nostra esperança vivent. El sant pare Francesc, en la butlla *Spes non confudit*, ens diu: «Que el Jubileu pugui ser per a tothom un moment d'encontre viu i personal amb el Senyor Jesús [...], a qui l'Església té la missió d'anunciar sempre, a tot arreu i a tothom com la nostra esperança (1Tm 1,1).»

